

ชื่อรายงานการวิจัย:	การศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตที่มีในภาษาไทย
ผู้วิจัย:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประพันธ์ กุลวินิจนัย
ส่วนงาน:	คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปีงบประมาณ:	๒๕๕๒
ทุนอุดหนุนการวิจัย:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตที่มีต่อภาษาไทย ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของภาษาไทย ศึกษาประวัติภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตในภาษาไทยและเพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบอิทธิพลภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตที่มีในภาษาไทย โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ มีขั้นตอนดังนี้ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา ธรรมบท พุทธธรรม วิสุทธิมรรค กรรมที่ปณี ศัพท์วิเคราะห์ภาษาบาลี และการวิเคราะห์สรุปข้อมูลในคัมภีร์พระไตรปิฎกเป็นหลัก

สรุปผลการศึกษาพบว่า ความเป็นมาของภาษาไทยที่มีความโดดเด่นในหลักภาษาระเบียบวิธีที่มีพร้อมเช่น อักษรวิธี วจิวิภาค วากยสัมพันธ์และฉันทลักษณ์แต่ที่พิเศษกว่าภาษาอื่นคือมีความไพเราะด้วยเสียงวรรณยุกต์ถึง ๕ ระดับอันเป็นความสุนทรีย์ของภาษาไทย

ประวัติความเป็นมาของภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตที่เข้ามามีอิทธิพลในประเทศไทยโดยนักปราชญ์ของชาติสามารถนำมาปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับภาษาไทยเช่น การตัดเสียง การเพิ่มเสียง การกลายความหมาย ที่ทำให้มีความสวยงามทางภาษาไทย และศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบอิทธิพลภาษาบาลีและภาษาสันสกฤตที่มีในภาษาไทย ในหมวดต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อสังคมไทย เช่น หมวดศาสนาและพิธีกรรม หมวดราชาศัพท์และหมวดวิชาการทั่วไป ซึ่งได้วิเคราะห์เกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พบในสังคมไทย เช่น การสะกดคำ รากศัพท์ การออกเสียง และความสำคัญของคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรเผยแพร่คุณลักษณะของภาษาบาลี เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รู้ ว่าเป็นภาษาทางศาสนาที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนไว้ และทรงใช้ในการเผยแผ่พระธรรมคำสอน

๒. องค์กรรัฐและศาสนาควรจัดให้มี หลักสูตรภาษาบาลีขั้นต้น ขั้นกลางและขั้นสูง ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา

